

Excelencie páni arcibiskupi a biskupi,
drahí kňazi, civilné authority, milí pútnici, vzácní hostia!

Ponajprv chcem vyjadriť radosť, že môžem spolu s Vami v tomto – pre oba národy – významnom pútnickom mieste Mátraverebély-Szentkút spolu s Vami sláviť Eucharistiu. Moja radosť je umocnená vedomím, že toto naše putovanie je aj v duchu deklarácie o zmierení v rámci spoločného programu maďarskej a slovenskej biskupskej konferencie. Chcem preto úprimne pozdraviť a súčasne sa aj poďakovať za pozvanie Jeho Eminencii Petrovi Kardinálovi Erdő, Ostrihomsko – Budapeštianskemu arcibiskupovi a predsedovi Maďarskej biskupskej konferencie. S láskou si spomínam na jeho návštevu u nás v Žiline dňa 14. februára v tomto roku, keď sme slávili prvé výročie vzniku našej diecézy. Som mu vďačný za jeho prítomnosť ako aj za jeho prednášku s názvom *„Misijný rozvoj Cirkvi v Európe v posledných 20-tich rokoch*, v ktorej priblížil významnú postavu tohto obdobia, Božieho služobníka Jána Pavla II. a jeho Pontifikát.

Prichádzam zo Žiliny, z najmladšej rímskokatolíckej diecézy na Slovensku, ktorá vznikla 14. februára 2008 v rámci reorganizácie katolíckych diecéz na Slovensku. Prinášam Vám teda nielen svoj pozdrav ale aj pozdravy našich veriacich, ako aj pozdrav našich biskupov, ktorí sú dnes zídení v Trnave, pretože sú prítomní na vysviacke nového Trnavského arcibiskupa mons. Róberta Bezáka, CSsR.

Po veľkonočnom čase a po Slávnosti Zoslania Ducha Svätého sme sa dnes stretli, aby sme vzdávali vďaky a chvály Matke Pána, ako nás k tomu povzbudzuje aj Druhý vatikánsky koncil: *„Obraciame sa k nej s úpenlivou prosbou vo viere, aby tak ako pomáhala svojimi modlitbami pri počiatkoch Cirkvi, aj teraz, povýšená v nebi nad všetkých blahoslavených i anjelov, orodovala v spoločenstve všetkých svätých u svojho Syna, dokiaľ sa všetky rodiny národov – tak tie, ktoré sa honosia kresťanským menom, ako aj tie, ktoré ešte nepoznajú svojho Spasiteľa - šťastlivo nezhrmáždia v pokoji a vo svornosti do jediného Božieho ľudu na slávu najsvätejšej a nerozdielnej Trojice“* (LG 69).

Bratia a sestry!

Po námahe, ktorú ste vynaložili na to, aby ste prišli na toto pútnické miesto, sa teraz na chvíľu zastavme a uvažujme nad udalosťou z dnešného evanjelia, zvlášť nad slovami, ktoré vyslovila Alžbeta, naplnená Duchom Svätým: *„čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“* Ak premýšľame hlbšie nad týmito slovami, aj my sa môžeme pýtať s tým istým údivom a rovnako ako Alžbeta. *„Čím sme si zaslúžili, že Matka nášho Pána dnes prichádza sem na toto miesto a chce sa s nami stretnúť?“* Odpoveď je veľmi jednoduchá. Je to udalosť, ktorá je veľmi významná, ktorá sa v túto chvíľu odohráva. Je to udalosť milosti, pretože Mária, ako čítame v Zjavení apoštola Jána je „Archou jeho Zmluvy“ (Zjv. 11, 19), v ktorej je prítomný ten istý Ježiš Kristus. Keď nás dnes Mária navštívi, prináša nám toho istého Ježiša, ktorého priniesla aj do domu Alžbety. Z tohto pohľadu má návšteva Márie obrovský význam. Z tohto pohľadu má aj toto posvätné a pútnické miesto tiež veľký význam, pretože je drahé každému, kto sa chce stretnúť s Máriou a s Ježišom.

Mária nám prináša Ježiša, ktorý je skalou na ktorej sa dá budovať dom – dom pre spoločný život. Úcta k Božej Matke nám dnes otvára oči pre uholný kameň nášho spoločného života. Takto nám Ježiša predstavujú Skutky apoštolov už dvetisíc rokov: *„Kameň čo staviteľia zavrhli, stal sa kameňom uholným.“* Táto veta však dnes neinformuje o minulosti, ale je istým mementom pre dnešných staviteľov. Prebúdza otázku: *„Na čom staviam?“* Dnes je potrebné pýtať sa, na čom stavíme spoločný Európsky dom!? My ale môžeme tento priestor zúžiť a pýtať sa: *„Na čom sa stavia dom, v ktorom sa dokážu s láskou, úctou a porozumením stretať naše dva národy? Tým, že sme prišli na toto sväté miesto vyjadrujeme aj navonok, že tým čo spája naše životy je Ježiš Kristus. On je pôvodcom našej viery, nádeje a lásky, čím nás urobil schopnými konať ako jeho deti (por. KKC 1813).*

Myslím si, že medzi mnohé potreby, ktoré má súčasný človek sú predovšetkým dve veľmi dôležité. Poznať pravdu o Bohu a žiť v spoločenstve s Ním. Poznať pravdu o Bohu a žiť opravdivý život v spoločenstve s Ním, to sú dve najvýznamnejšie ľudské dobrá. Pomocou

Márie aj my prichádzame k poznaniu Boha, pretože nám ukazuje tajomstvo blízkosti človeka a Boha ako aj to, že v Márii sa „*Slovo stalo telom*“.

Posolstvo Božiemu ľudu na záver Biskupskej synody o Božom slove, ktorá sa konala minulý rok v októbri v Ríme, o tom hovorí nasledovne: „*Večné Božie Slovo vstupuje do priestoru a času a berie na seba ľudskú tvár a identitu, je také skutočné, že sa možno k nemu priblížiť priamo.*“ Toto priblíženie a stretnutie sa s Ním však predpokladá našu vieru.

Dnešná návšteva Márie nás pozýva k tomu, aby sme aj my boli ozajstnými nasledovníkmi Krista ako bola ona a zároveň nás sv. Písmo pozýva, aby sme uzavreli s Pánom Bohom zmluvu vernosti a snažili sa poznať Pána. Aby sme ho milovali, aby náš vzťah k Nemu bol verný a stály, aby sme si na ňom, na viere v neho, na láske a kresťanskej nádeji postavili základy svojho spoločného života

Vernosť Kristovi a láska k jeho Matke spája Kresťanskú Európu. Spája obidva naše národy. Maďarsko aj Slovensko. Po stáročia tento základ upevňovalo jeho evanjelium, jeho predstava ľudskosti a jeho príspevok k rozvoju dejín a štátov. Je potrebné, aby sme si to dnes ešte hlbšie uvedomili. Veď Boží Služobník Ján Pavol II. ocenil prínos sv. Cyrila a Metoda, evanjelizátorov Veľkej Moravy, pre celú Európu, lebo priniesli Európe dar evanjelia a roku 1980 im popri svätom Benediktovi, priznal úlohu spolupatrónov Európy. Zároveň im zveril úlohu bdieť nad opätovným zjednotením Východu a Západu, keďže ich úspešné pôsobenie sa uskutočňovalo ešte pred rozkolom v jednote Cirkvi. K týmto svätcom roku 1999 pripojil tri sväte spolupatrónky Európy z druhého tisícročia: Katarínu Sienskú, Brigitu Švédsku a Editu Steinovú.

História nás učí, že dôsledne žité kresťanstvo je nielen cestou k svätosti, ale aj k pozdvihnutiu a zblíženiu národov. Preto sa utiekame aj k svätému Štefanovi, svätému Imrichovi, svätým Svoradovi a Benediktovi, blahoslavenému Maurusovi, svätým košickým mučeníkom ako aj ostatným svätým našich národov, aby naše krajiny žili v bratskej láske.

Obidva naše národy majú spoločné kresťanské korene a vyrástli na rovnakých hodnotách, ktoré spájajú národy kresťanskej Európy. Preto si ctíme a vážime životné dielo takých vedcov ako boli Peter Pázmányi, Juraj Szelepcsényi, Benedikt Szöllösi, Martin Szentiványi, Samuel Timon, Juraj Palkovič, Alexander Rudnay, Vojtech Bartakovič a iní, aby nám táto úcta k nim pomáhala v pestovaní maďarsko-slovenskej duchovnej jednoty.

V spoločnom pastierskom liste na Stredoeurópske katolícke dni 2003/2004 s názvom: „*Kristus – nádej Európy*“ biskupi citujúc Božieho služobníka Jána Pavla II. píše: „*Perspektíva, v ktorej sa má niesť celá pastoračná cesta, je perspektíva svätosti.*“ Opätovné objavenie Cirkvi ako „*tajomstva*“ alebo ako „*ľudu zjednoteného jednotou Otca, Syna i ducha Svätého*“ musí viesť k opätovnému objaveniu jej „*svätosti*“. „*Všetci v Krista veriaci, v každom stave alebo hodnosti, sú povolaní k plnosti kresťanského života a k dokonalosti lásky,*“ dodáva Druhý vatikánsky koncil (LG 40). Povedané jednoduchšie: Sme povolávaní viesť taký život, aby sme v ktoromkoľvek jeho okamihu mohli požičať Kristovi a jeho Cirkvi svoju vlastnú tvár. Ako vidíme rozhodujúca je teda prítomnosť a svedectvo svätých. Svätosť je základný predpoklad autentickej evanjelizácie, ktorá motivuje k viere, nádeji a láske.

Bratia a sestry! Viera, nádej, láska, odpustenie a duchovná jednota sú potrebné atribúty, ktoré potrebuje Európa a teda potrebujú ho aj naše národy. Tak ako sa kedysi modlili apoštoli spolu s Pánovou matkou, tak sme aj my prišli sem, aby sme sa modlili a pri eucharistickom stole vo svetle Božieho poučenia sa učili uplatňovať prikázanie lásky medzi maďarským a slovenským národom. Zadávejme sa na Máriu, ktorá nám v túto chvíľu prináša Ježiša a prosme ju, aby nám i naďalej ukazovala správny smer a viedla nás cestou milosrdenstva k stretnutiu s Ježišom Kristom, našou nádejou. Mária, matka Pána, nás aj dnes učí prijímať Božie slovo a nasledovať ho.

Mons. Tomáš Galis
Žilinský biskup